

PRAKSISOVERSIGT · KØBERET

Praksisoversigt over brugt bil købt af privat – mangler og "som beset"

Retsgrundlaget ved civilkøb – købelovens §§ 42, 47, 52 og 54

Version 2 Opdateret 16. jul. 2026 12 afgørelser · 2002-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Køber man en brugt bil af en privatperson, er der tale om et civilkøb, ikke et forbrugerkøb. Det afgør hele mangelsbedømmelsen: købelovens § 1 a, stk. 2, bestemmer udtrykkeligt, at §§ 72-87 – hele forbrugerkøbsbeskyttelsen med oplysningspligt, afhjælpning, omlevering og toårsfrist – "kun gælder i forbrugerkøb". Privatkøbet hviler i stedet på lovens almindelige regler: § 42 om ophævelse og forholdsmæssigt afslag, § 47 om købers undersøgelsespligt (som "som beset"-forbeholdet spiller sammen med), § 52 om reklamation uden ugrundet ophold og § 54 om den absolutte toårsfrist. Denne oversigt fastlægger det korrekte retsgrundlag og afgrænsningen mod forbrugerkøb; den offentliggjorte praksis om privatsalg af biler specifikt er sparsom, og de tilgængelige bilafgørelser angår gennemgående erhvervsmæssigt salg.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Købelovens §§ 72-87 gælder efter § 1 a, stk. 2, kun i forbrugerkøb og kan ikke påberåbes ved køb af en bil fra en privatperson.
- 02** Ved civilkøb af en bestemt genstand giver § 42, stk. 1, køber valget mellem ophævelse og forholdsmæssigt afslag – men ikke krav på afhjælpning eller omlevering, som er forbrugerkøbsbeføjelser efter § 78.
- 03** En uvæsentlig mangel berettiger efter § 42, stk. 1, 2. pkt., ikke til ophævelse, medmindre sælgeren har handlet svigagtigt.
- 04** Erstatning ved civilkøb kræver efter § 42, stk. 2, enten manglende tilsikrede egenskaber, sælgerens forsømmelse eller svig – der er ikke et objektivt mangelsansvar.
- 05** Har køberen undersøgt bilen eller fået lejlighed til det, afskærer § 47 ham fra at påberåbe sig mangler, som undersøgelsen burde have afsløret – medmindre sælgeren har handlet svigagtigt.
- 06** Svig hos sælgeren gennembryder både § 42's væsentlighedskrav, § 47's undersøgelsespligt og § 54's toårsfrist, og er derfor det centrale omdrejningspunkt ved urigtige oplysninger om kilometerstand, ulykkeshistorik eller servicebog.

- 07** Reklamation skal efter § 52, stk. 1, ske uden ugrundet ophold, efter at køberen har opdaget eller burde have opdaget manglen, og fortabes ellers.
- 08** Den absolutte frist er efter § 54, stk. 1, to år fra bilens overgivelse, medmindre sælgeren har indestået i længere tid eller handlet svigagtigt.
- 09** Om et salg er forbrugerkøb eller civilkøb beror på en konkret vurdering af sælgerens optræden – CVR-registrering, fast forretningssted, markedsføring og aftalens udformning – ikke på parternes egen betegnelse.
- 10** Køberen bærer bevisbyrden for, at manglen var til stede ved leveringen; fejl, der er typiske brugsomstændigheder eller ikke kan føres tilbage til leveringstidspunktet, er ikke mangler.

§ 1 Privatkøb af bil er civilkøb – forbrugerkøbsreglerne gælder ikke

Udgangspunktet er, at købeloven gælder for alle køb bortset fra fast ejendom, jf. [købeloven § 1 a, stk. 1](#). Men lovens beskyttelseskapitel er skarpt afgrænset:

§ 1 a, stk. 2: "§§ 72-87 gælder dog kun i forbrugerkøb."

Det betyder, at hele det apparat, som køberne af brugte biler oftest tror, de har – sælgerens oplysningspligt i [§ 76](#), mangelsbeføjelserne med afhjælpning og omlevering i [§ 78](#), tilbageholdsretten i [§ 79, stk. 2](#) og toårsfristen i [§ 83, stk. 1](#) – **ikke** kan påberåbes over for en privat sælger. Der er ikke tale om regler, der kan anvendes analogt; § 1 a, stk. 2, er en udtrykkelig anvendelsesbegrænsning.

Spejlbilledet står i [§ 1 a, stk. 3](#), som opregner de bestemmelser, der **ikke** gælder i forbrugerkøb – og som dermed netop er civilkøbets regelsæt: bl.a. [§ 42](#), [§§ 46-49](#) og [§§ 52-54](#).

De to regelsæt er altså gensidigt udelukkende. Ved køb af en brugt bil hos en autoforhandler gælder §§ 72-87; ved køb af samme bil af naboen gælder §§ 42, 47 og 52-54. Det er ikke en gradsforskel i beskyttelsesniveau, men to forskellige regelsæt med forskellige beføjelser, frister og beviskrav.

En afledt konsekvens er, at Forbrugerklagenævnet ikke kan behandle tvisten. Nævnets kompetence forudsætter en aftale mellem en forbruger og en erhvervsdrivende, og ved et privatsalg findes der ingen erhvervsdrivende at klage over. Køberen er henvist til de almindelige domstole.

LOV

[Købeloven § 1a, stk. 1, 2, 3](#)

[Købeloven § 76](#)

[Købeloven § 78](#)

[Købeloven § 79, stk. 2](#)

[Købeloven § 83, stk. 1](#)

Grænsen mellem privat og erhvervsmæssigt salg afgøres af sælgerens optræden

§ 2

Fordi retsvirkningerne er så forskellige, er det første stridspunkt ofte, om sælgeren i realiteten handlede erhvervsmæssigt. Forbrugerklagenævnets egen praksis viser, at afgrænsningen beror på en konkret helhedsvurdering af sælgerens optræden – ikke på parternes betegnelse af handlen.

I **17/02094** afviste nævnet at behandle en sag, fordi der var tale om et **civilt køb**. Nævnet lagde vægt på, at sælgeren ikke var CVR-registreret, ikke havde fast forretningssted, ikke markedsførte sig i branchen, at aftalen måtte antages indgået på baggrund af et privat bekendtskab, og at det var uklart, om ydelsen overhovedet skulle leveres mod betaling. At køberen subjektivt havde "indtryk af, at vedkommende var en fagperson med et firma", var ikke tilstrækkeligt.

Modsat i **13/10654**, hvor nævnet fandt sælgeren erhvervsdrivende og dermed antog sagen. Vurderingen byggede på "en samlet betragtning af sælgerens forhold, herunder udformningen af sælgerens hjemmeside og den anvendte købsaftale, som fik sælgeren til at fremstå som erhvervsdrivende for forbrugeren".

De to afgørelser tegner tilsammen kriterierne, som også slår igennem ved bilhandel:

- **CVR-registrering** og fast forretningssted
- **Markedsføring** – annoncerer sælgeren som professionel, og med hvilken frekvens?
- **Aftalens udformning** – bruges standardiserede slutsedler og forretningsbetingelser?
- **Relationens karakter** – privat bekendtskab eller anonym markedskontakt?

Sælger man som privatperson flere biler om året via professionelt udformede annoncer, er der reel risiko for, at handlen bliver kvalificeret som forbrugerkøb – med den fulde beskyttelse i §§ 72-87 til følge, og uden mulighed for at fraskrive sig den, jf. den ufravigelighed der gælder i forbrugerkøb.

LOV

KøbeLoven § 1a, stk. 2

PRAKSIS

Forbrugerklagenævnet · Køb af tilretning af brudekjole blev ikke anset som forbrugerkøb

20.09.2017

Forbrugerklagenævnet · Afgørelse om mangler ved kattekøb: Mellemøbetændelse og øremider ikke tilstrækkeligt til ophævelse eller erstatning

17.10.2014

"Som beset" virker gennem § 47 – ikke som en generel ansvarsfraskrivelse

§ 3

"Som beset" er ikke et lovbestemt begreb. Forbeholdet henter sin retsvirkning fra samspillet med købers undersøgelsespligt:

§ 47: "Har køberen før køkets afslutning undersøgt salgsgenstanden eller uden skellig grund undladt at efterkomme sælgerens opfordring til at undersøge den, eller er der før køkets afslutning givet ham lejlighed til at undersøge en prøve af salgsgenstanden, kan han ikke påberåbe sig mangler, der ved sådan undersøgelse burde være opdaget af ham, medmindre sælgeren har handlet svigagtigt."

Tre træk ved bestemmelsen er afgørende for rækkevidden af "som beset":

1. **Afskæringen er knyttet til, hvad undersøgelsen burde have afsløret.** Ordlyden rammer "mangler, der ved sådan undersøgelse burde være opdaget". Forhold, som en besigtigelse og prøvekørsel ikke kan afdække – skjult korrosion under undervognsbehandling, en manipuleret kilometertæller, en overmalet

kollisionsskade, et begyndende motorhavari – ligger uden for bestemmelsens ordlyd og afskæres derfor ikke.

2. **Undersøgelsens intensitet afhænger af omstændighederne.** Hvad der "burde" opdages, må bedømmes i lyset af bilens pris og alder, sælgerens egne oplysninger og eventuelle opfordringer til at lade bilen gennemgå. En billig, ældre bil bærer en større egenrisiko end en dyr bil solgt med fyldig servicehistorik.
3. **Svig gennembryder alt.** Undtagelsen "medmindre sælgeren har handlet svigagtigt" er ubetinget. Har sælgeren afgivet urigtige oplysninger om kilometerstand, ulykkeshistorik eller servicebog – eller aktivt skjult en kendt fejl – falder § 47's afskæring bort, uanset hvor grundigt køberen kunne have undersøgt bilen.

Et "som beset"-forbehold flytter altså ikke den skjulte mangel over på køberen; det skærper i praksis den undersøgelsesbyrde, § 47 allerede pålægger ham. Vil sælgeren gå videre og fraskrive sig ansvaret for skjulte fejl, er der tale om en egentlig ansvarsfraskrivelse, hvis gyldighed kan prøves efter **aftaleloven § 36** – navnlig hvor forbeholdet er generelt og upræciseret, hvor sælgeren sad inde med viden, køberen ikke havde, eller hvor styrkeforholdet mellem parterne er skævt.

LOV

Aftaleloven § 36

Købeloven § 47

§ 4 Mangelsbeføjelserne ved civilkøb: § 42's enten-eller

Konstateres en mangel, som ikke er afskåret af § 47, er beføjelserne ved civilkøb markant snævrere end i forbrugerkøb:

§ 42, stk. 1: "Angår købet en bestemt genstand, og lider denne af en mangel, kan køberen hæve købet eller kræve et forholdsmæssigt afslag i købesummen. Må manglen anses som uvæsentlig, er køberen dog ikke berettiget til at hæve købet, medmindre sælgeren har handlet svigagtigt."

En brugt bil er en bestemt genstand (species), og bestemmelsen er dermed den centrale hjemmel. Bemærk hvad der **ikke** står: der er intet krav på afhjælpning og ingen ret til omlevering. Det trinvis system – afhjælpning eller omlevering først, ophævelse eller afslag først derefter – er forbeholdt forbrugerkøb, jf. § 78, stk. 1. Ved privatkøb står køberen direkte over for valget mellem ophævelse og forholdsmæssigt afslag. Omvendt kan den private sælger ikke afværge et berettiget krav ved at tilbyde at reparere bilen.

Væsentlighedskravet er tærsklen for ophævelse. Er manglen uvæsentlig, er ophævelse udelukket – medmindre sælgeren har handlet svigagtigt, hvilket gør svigsspørgsmålet afgørende også her. Motor-, gearkasse- eller chassisskader, hvor reparationen udgør en betydelig del af bilens værdi, ligger typisk over tærsklen; slidtage, der svarer til bilens alder og kilometerstand, gør ikke.

Erstatning er ved civilkøb undtagelsen, ikke reglen:

§ 42, stk. 2: "Savnede genstanden ved køkets afslutning egenskaber, som må anses tilsikrede, eller er manglen efter køkets indgåelse forårsaget ved sælgerens forsømmelse, eller har sælgeren handlet svigagtigt, kan køberen kræve skadeserstatning."

Der er altså tre – og kun tre – indgange til erstatning for følgetab som slæbevogn, lejebil eller undersøgelsesomkostninger: manglende tilsikrede egenskaber, sælgerens forsømmelse eller svig. Den private

sælger hæfter ikke objektivt. En konkret tilsikring ("motoren er nyrenoveret", "bilen har aldrig været skadet") er derfor ofte køberens eneste vej til mere end tilbagebetaling eller afslag.

Procesbevillingsnævnet har meddelt 3.-instansbevilling i sagen **25/24714** om ophævelsesbeføjelser for en køber af en brugt vare, der er indtrådt i sælgers krav mod den oprindelige forhandler – en sag, der efter nævnets angivelse af retsgrundlaget angår netop § 42.

LOV

Købeloven § 42, stk. 1, 2

Købeloven § 78, stk. 1

PRAKSIS

Procesbevillingsnævnet · Procesbevillingsnævnet: 3.-instansbevilling om ophævelsesbeføjelser for køber af brugt vare, der er indtrådt i sælgers krav mod oprindelig forhandler

15.01.2026

§ 5 Reklamation: § 52's "uden ugrundet ophold" og § 54's toårsfrist

Køberen kan tabe et ellers berettiget krav ved at vente. To frister løber parallelt.

Den relative frist i § 52, stk. 1:

"Viser det sig, at den solgte genstand lider af en mangel, har køberen, såfremt han vil påberåbe sig manglen, at give sælgeren meddelelse derom i handelskøb straks og ellers uden ugrundet ophold. Afgiver han ikke sådan meddelelse, uagtet han har opdaget eller burde have opdaget manglen, kan han ikke senere gøre den gældende."

Fristen løber fra opdagelsen – eller fra det tidspunkt, hvor manglen **burde** være opdaget. En bil, der begynder at støje eller ryge, sætter dermed fristen i gang, selv om køberen først lader den undersøge måneder senere. Vil køberen hæve købet, kræver § 52, stk. 2 desuden en særskilt meddelelse herom uden ugrundet ophold.

Den absolutte frist i § 54, stk. 1:

"Har køberen ikke inden to år efter genstandens overgivelse til ham meddelt sælgeren, at han vil påberåbe sig en mangel, kan han ikke senere gøre den gældende, medmindre sælgeren har påtaget sig at indestå for genstanden i længere tid eller har handlet svigagtigt."

Toårsfristen ved privatkøb har altså hjemmel i § 54 – ikke i § 83, som er forbrugerkøbets tilsvarende regel. Undtagelserne er indeståelse i længere tid og, igen, svig.

Hertil kommer, at reklamation og forældelse er to selvstændige spor. Procesbevillingsnævnet har i **25/12614** meddelt 3.-instansbevilling om forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for et mangelskrav mod sælger. Byretten fastlagde her begyndelsestidspunktet for kravet inden for kontrakt efter [forældelsesloven § 2, stk. 3](#) til tidspunktet for **risikoens overgang** – "i overensstemmelse med princippet i [købeloven § 17](#)" – sammenholdt med suspensionsreglen i [§ 3, stk. 2](#). Vestre Landsret stadfæstede, og Højesteret skal nu prøve spørgsmålet. Sagen angår fast ejendom, men det principielle spørgsmål om koblingen mellem risikoens overgang og forældelsesfristens start har bredere rækkevidde for mangelskrav i kontrakt.

LOV

Forældelsesloven § 2, stk. 3

Forældelsesloven § 3, stk. 2

Købeloven § 17

Købeloven § 52, stk. 1, 2

Købeloven § 54, stk. 1

PRAKSIS

Procesbevillingsnævnet · Procesbevillingsnævnet: 3.-instansbevilling om forældelsesfristens begyndelsestidspunkt ved mangelskrav mod sælger og ejendomsmægler

28.08.2025

§ 6 Bevisbyrden for at manglen forelå ved leveringen

Ved civilkøb bærer køberen bevisbyrden for, at manglen var til stede ved leveringen. Der findes ingen formodningsregel til hans fordel – den formodning, der vender bevisbyrden i de første måneder, er en forbrugerkøbsregel. Det er ofte det, der afgør sagen, når en fejl først viser sig et stykke tid efter handlen.

To tilbagevendende skæringslinjer kan udledes af mangelsbedømmelsen i den tilgængelige praksis:

Typiske brugsomstændigheder er ikke mangler. I **2002-521/7-1568** afviste Forbrugerklagenævnet et krav vedrørende et stenslag i frontruden. Nævnet lagde vægt på, at stenslaget ikke var nævnt i en synsrapport en måned efter leveringen, og at et stenslag "betragtes som en typisk brugsomstændighed" – der var derfor ikke grundlag for at antage, at fejlen forelå ved leveringen. Sikkerhedsmæssige fejl konstateret ved syn kort efter handlen blev derimod anerkendt som mangler, og køberen fik et forholdsmæssigt afslag på 9.000 kr. svarende til udbedringsomkostningerne.

Kan årsagen ikke føres tilbage til leveringstidspunktet, falder kravet. I **13/10654** blev et krav afvist, fordi "det ikke blev godtgjort, at mellemøretændelsen kunne føres tilbage til forhold, der var til stede på leveringstidspunktet". Den sagkyndige kunne ikke fastslå årsagen, og nævnet anså forløbet for en hændelig begivenhed. Uden mangel er der heller ikke grundlag for erstatning.

Bevisførelsen står og falder derfor typisk med en **teknisk undersøgelse**. Ved civilkøb betyder det i praksis syn og skøn efter retsplejelovens regler, og køberen bør sikre sig dokumentation, før bilen repareres eller skilles ad. At undersøgelsen skal gennemføres kontradiktorisk, illustreres af **26-01617**, hvor en klager mistede sit krav, fordi han uden vægtige grunde nægtede modpartens medarbejder adgang til besigtigelsen: den sagkyndige erklæring kunne da ikke lægges til grund, og da en sagkyndig undersøgelse var nødvendig for at fastslå manglen, kunne kravet ikke tages til følge.

LOV

[Købeloven § 42, stk. 1](#)
[Købeloven § 47](#)

PRAKSIS

Forbrugerklagenævnet · Badeværelsesmøbel – Forbruger nægtet medhold efter at have blokeret erhvervsdrivendes medarbejder fra sagkyndig besigtigelse 29.06.2026

Forbrugerklagenævnet · Afgørelse om mangler ved kattekøb: Mellemøretændelse og øremider ikke tilstrækkeligt til ophævelse eller erstatning 17.10.2014

Forbrugerklagenævnet · Afgørelse om afslag i købesum efter konstatering af mangler ved brugt bil 31.12.2002

§ 7 Bilpraksis fra domstolene og nævnet angår erhvervsmæssigt salg – og kan ikke overføres uden videre

Den offentliggjorte praksis om mangler ved brugte biler er ganske omfattende, men hviler gennemgående på forbrugerkøbsreglerne, fordi sælgeren har været forhandler. Afgørelserne skal derfor læses med forbehold, når spørgsmålet er et privatsalg. Nedenfor er de centrale bilafgørelser med den hjemmel, de faktisk er afgjort på:

Afgørelse	Tema	Hjemmel	Overførbar til privatkøb?
BS-874/2008-VLR	Motorhavari tre måneder efter levering	§§ 77 a, 78, 79	Nej – bygger på forbrugerkøbets formodningsregel

BS-877/2008-VLR	Hævelse af bilkøb pga. mangler ved levering	§§ 76, 77 a, 78, 79	Nej – samme regelsæt
01-08-6681	Manglende oplysning om motorændring og afgift	§§ 76, 78	Nej – § 76 gælder kun forbrugerkøb
2005-521/7-860	Urigtig grøn ejerafgift på prisskilt	§§ 76, 78	Nej – men parallellen til svig efter § 42 er nærliggende
2003-521/7-10	Sikkerhedsmæssige fejl, beregning af afslag	§§ 76, 78, 42	Delvist – afslagsberegningen sker efter § 42

BS-874/2008-VLR illustrerer dog to spørgsmål, der stiller sig ens uanset regelsæt. Om manglens tilstedeværelse ved leveringen udtalte Vestre Landsret:

"Efter syns- og skønsmandens erklæringer og forklaringer lægges det til grund, at der gennem nogen tid har været et unormalt slid på ventilmekanismen ved en af motorens cylindre, som til sidst medførte, at ventilen den 20. maj 2006 knækkede i cylinderen og derved forårsagede en pludselig skade på cylinderen og et stempel i motoren."

Et gradvist udviklet slid, der kulminerer i et pludseligt havari, kan altså føres tilbage til leveringstidspunktet – den analyse er lige så relevant ved civilkøb, hvor køberen blot selv skal løfte beviset. Om købers tabsbegrænsning ved fortsat kørsel trods mislyd fandt landsretten:

"Der er efter bevisførelsen, herunder syns- og skønsmandens forklaringer og erklæringer om, hvorledes den oprindelige mangel ved motoren må antages at have givet sig til kende, ikke tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at Part 1 burde have indset, at hans fortsatte brug af bilen indebar en risiko for, at der ville indtræde en videregående skade på motoren."

Landsretten lagde her udtrykkeligt bevisbyrden for, at sælgeren havde opfordret køberen til at standse kørslen, på "den professionelle part" – en fordeling, der ikke uden videre kan overføres til et forhold mellem to private.

2003-521/7-10 viser til gengæld en beregningsmetode, der er umiddelbart anvendelig, fordi afslaget blev udmålt efter [§ 42, stk. 1](#): bilens værdi uden mangler blev sat til 25.000 kr. og med mangler til 10.000 kr., altså en værdiforringelse på 60 %, hvorefter den aftalte kontantpris blev nedsat forholdsmæssigt med samme procentsats. Det forholdsmæssige afslag udmåles altså som en **relativ** reduktion af købesummen efter værdiforringelsen – ikke nødvendigvis krone for krone efter reparationsprisen.

Endelig peger **13/00316** på et spørgsmål, der også opstår ved privat ophævelse: om sælgeren kan kræve fradrag for køberens nytte af bilen i den tilbagebetalte købesum. Nævnets flertal afviste fradrag og henviste til, at retspraksis "generelt har været tilbageholdende med at tillade fradrag for nytte ved ophævelse af køb", med henvisning til Højesterets dom UfR 2014.578 H, hvor der blev foretaget et fradrag på 10 % af købsprisen pr. år for brugen af et tv.

Praksis specifikt om privatsalg af biler med "som beset"-forbehold er sparsom i det offentliggjorte materiale. Retsstillingen må derfor i vidt omfang udledes af lovteksten selv – hvilket gør § 47's svigsundtagelse og § 42's væsentligheds- og erstatningsbetingelser til de reelle omdrejningspunkter i den konkrete sag.

LOV	Købeloven § 42, stk. 1, 2	Købeloven § 47	Købeloven § 78	
PRAKSIS	Landsretten · Ophævelse af bilkøb grundet motorskade og tvist om tilbagelevering af bytteyder			12.05.2009
	Landsretten · Dom om hævelse af bilkøb grundet mangler ved levering			06.02.2009
	Forbrugerklagenævnet · Manglende oplysning om køleskabs temperaturbegrænsning berettiger ophævelse			17.12.2014

Forbrugerklagenævnet · Manglende oplysning om motorændring og afgiftsbetaling ved salg af brugt bil	15.05.2009
Forbrugerklagenævnet · Forbruger berettiget til afslag i købesum pga. urigtig oplysning om grøn ejerafgift på prisskilt	27.10.2006
Forbrugerklagenævnet · Mangelfuld bil og opsagt forsikring: Afgørelse om afslag i købesum	31.12.2003

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Aftaleloven § 36		Købeloven § 1a	stk. 2, 3
Købeloven § 42	stk. 1, 2	Købeloven § 47	
Købeloven § 52	stk. 1	Købeloven § 54	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

12 afgørelser

LANDSRETTE · ANKEINSTANS		2
12.05.2009	Ophævelse af bilkøb grundet motorskade og tvist om tilbagelevering af bytteyder	6991-8387
06.02.2009	Dom om hævelse af bilkøb grundet mangler ved levering	6884-8267
FORBRUGERKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		8
29.06.2026	Badeværelsesmøbel – Forbruger nægtet medhold efter at have blokeret erhvervsdrivendes medarbejder fra sagkyndig besigtigelse	26-01617
20.09.2017	Køb af tilretning af brudekjole blev ikke anset som forbrugerkøb	17/02094
17.12.2014	Manglende oplysning om køleskabs temperaturbegrænsning berettiger ophævelse	13/00316
17.10.2014	Afgørelse om mangler ved kattekøb: Mellemørebetændelse og øremider ikke tilstrækkeligt til ophævelse eller erstatning	13/10654
15.05.2009	Manglende oplysning om motorændring og afgiftsbetaling ved salg af brugt bil	01-08-6681
27.10.2006	Forbruger berettiget til afslag i købesum pga. urigtig oplysning om grøn ejerafgift på prisskilt	2005-521/7-860
31.12.2003	Mangelfuld bil og opsagt forsikring: Afgørelse om afslag i købesum	2003-521/7-10
31.12.2002	Afgørelse om afslag i købesum efter konstatering af mangler ved brugt bil	2002-521/7-1568
PROCESBEVILLINGSNÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		2
15.01.2026	Procesbevillingsnævnet: 3.-instansbevilling om ophævelsesbeføjelser for køber af brugt vare, der er indtrådt i sælgers krav mod oprindelig forhandler	25/24714
28.08.2025	Procesbevillingsnævnet: 3.-instansbevilling om forældelsesfristens begyndelsestidspunkt ved mangelskrav mod sælger og ejendomsmægler	25/12614